Lietas Nr. A420324615
Lietas arhīva Nr. A42-00943-16/11

SPRIEDUMS
Latvijas tautas vārdā

Rīgā 2016. gada 5. maijā

Administratīvā rajona tiesa
tiesnese Inga Putra,

rakstveida procesā izskatīja administratīvo lietu, kas ierosināta, pamatojoties uz SIA „CLUB FIRST" pieteikumu par Pārtikas un veterinārā dienesta 2015. gada 8. oktobra lēmuma Nr. 1.1-14.1/2498 atcelšanu.

Aprakstošā daļa

[1] Ar Pārtikas un veterinārā dienesta (turpmāk – dienests) 2015. gada 7. septembra lēmumu Nr. 01-0363 (turpmāk – sākotnējais lēmums) nolemts apturēt SIA „CLUB FIRST" darbību, pamatojoties uz Pārtikas aprites uzraudzības likuma 27. panta piektās daļas 2. punktu. Nepiekrītot minētajam lēmumam, pieteicēja to apstrīdēja.

[2] Ar dienesta ģenerāldirektora 2015. gada 8. oktobra lēmumu Nr. 1.1-14.1/2498 (turpmāk – pārsūdzētais lēmums) atstāts negrozīts sākotnējais lēmums.

Pārsūdzētais lēmums pamatots ar šādiem apsvērumiem.

[2.1] Sākotnējais lēmums ir administratīvs akts, ar kuru pieteicējai tiek ierobežotas tiesības, nevis piemērots sods, proti, pieteicējas darbības apturēšana nav soda veids, kas tiek piemērots saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksu. Līdz ar to administratīvā procesa virzība administratīvajā lietā notiek saskaņā ar Administratīvā procesa likuma noteiktajām normām. Sūdzībā izteiktie argumenti, kas balstīti uz Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksu, nav vērā ņemami. Savukārt 2002. gada 27. maija dienesta reglaments zaudējis spēku jau 2006. gadā.

[2.2] 2015. gada 17. septembrī pārbaudes laikā dienesta inspektore konstatēja, ka, neskatoties uz to, ka ar sākotnējo lēmumu tika nolemts apturēt pieteicējas darbību, pieteicēja naktsklubā „First Dacha" iesaistījusies pārtikas apritē bez reģistrēšanās dienestā.

Turklāt dienestā tika saņemti arī Rīgas pašvaldības policijas Centra pārvaldes Tūrisma nodaļas inspektora 2015. gada 26. un 27. septembra ziņojumi, kuros norādīts, ka pārbaudes laikā 2015. gada 26. septembrī plkst. 01.10 un 27. septembrī plkst. 01.00 tika konstatēts, ka namā Andrejostas ielā 2, k-3, Rīgā izvietotais pieteicējas naktsklubs „First Dacha" darbojas, kases aparāti bija ieslēgti un tika veikta alkohola tirdzniecība.

Tādējādi pieteicēja nepilda ar sākotnējo lēmumu uzlikto tiesisko pienākumu.

[3] 2015. gada 26. oktobrī Administratīvajā rajona tiesā saņemts pieteicējas pieteikums par pārsūdzētā lēmuma atcelšanu. Pieteikums pamatots ar šādiem apsvērumiem.

[3.1] Pieteicēja nav pie administratīvās atbildības saucamais subjekts. Pieteicējas vaina administratīvā pārkāpuma izdarīšanā nav pierādīta. Pārsūdzētajā lēmumā nav norādīts, kā ir konstatēts, ka tieši pieteicēja ir iesaistījusies pārtikas apritē bez reģistrēšanās dienestā. To nepierāda tas, ka ēdienkartes un dzērienkartes satur tekstu „First Dacha", uz kurām ir redzama arī naktskluba adrese. Par vienu un to pašu pārkāpumu pieteicējai ir divi protokoli un trīs sodi, kas nav pieļaujams. Protokola saturs neatbilst tiesiskajam regulējumam un judikatūras atziņām. Protokola sastādīšanas fakts nav pietiekams pamats personu saukt pie atbildības. Pieteicēja norāda vēl virkni dažādu argumentu saistībā ar pārkāpumiem, kas pieļauti administratīvā pārkāpuma lietvedības ietvaros. Dienests nepamatoti norāda, ka pārsūdzētajā lēmumā nav jāanalizē administratīvā pārkāpuma protokols, jo tas ir galvenais dokuments, uz kura tiek balstīta apsūdzība.

[3.2] Pārsūdzētais lēmums nav pamatots un samērīgs, nav izdarīti lietderības apsvērumi, nav ievērotas rīcības brīvības robežas, pieņemts nemotivēts lēmums, nav ievērots piemērojamajā tiesību normā noteiktais ietvars, līdz ar to nav ievērots Administratīvā procesa likuma 65., 66. un 67. pants.

[4] Rakstveida paskaidrojumā dienests pieteikumu neatzīst, pamatojoties uz pārsūdzētajā lēmumā norādītajiem argumentiem. Papildus paskaidro turpmāk norādīto.

[4.1] Lēmums par pieteicējas darbības apturēšanu pieņemts, pamatojoties uz to, ka pieteicēja nav izpildījusi konkrētu tiesību normu, proti, Pārtikas aprites uzraudzības likuma 5. panta pirmās daļas nosacījumus.

[4.2] Dienestam nav pamata apšaubīt policijas amatpersonu konstatētos faktus un sniegtās ziņas, līdz ar to Rīgas pašvaldības policijas galvenā inspektora 2015. gada 20. augustā sastādītie protokoli Nr. ZV186598 un Nr. ZV183060 nav apšaubāmi. Policijas konstatētie fakti un sniegtās ziņas ir pietiekams pamats administratīvās lietas ierosināšanai. Dienestam uzraudzībai pakļauto uzņēmumu reģistrs ir publiski pieejams dienesta oficiālajā mājaslapā http://www.pvd.gov.lv/lat/uznemumi/, tādējādi nav pamata apšaubīt, vai, veicot pārbaudi, policijas amatpersonai bija iespējas pārbaudīt faktu, ka konkrētais uzņēmums ir vai nav reģistrējis savu darbību dienestā.

[4.3] Attiecībā uz pieteicējas argumentu, ka pārsūdzētais lēmums ir izdots, neievērojot Administratīvā procesa likuma 65. un 66. panta nosacījumus, norādāms, ka saskaņā ar Administratīvā procesa likuma 63. panta pirmās daļas 1. punktu, iestāde izdod obligāto administratīvo aktu, ja piemērojamā tiesību norma paredz, ka administratīvais akts jāizdod. Atbildība par Pārtikas aprites uzraudzības likuma 5. panta pirmās daļas nosacījumu pārkāpšanu noteikta minētā likuma 27. panta piektās daļas 2. punktā. Līdz ar to dienestam nav tiesību piemērot citu personas tiesību ierobežojumu, kā vien minētajā likumā noteikto, proti, uzņēmuma darbības apturēšanu. Konkrētajā gadījumā dienestam nav dotas tiesības izdot brīvo administratīvo aktu.

[5] Saskaņā ar Administratīvā procesa likuma 112.[1] panta pirmo daļu administratīvās lietas izskatīšana notiek rakstveida procesā bez tiesas sēdes, ja likumā nav noteikts citādi. Tā kā pieteicēja saskaņā ar Administratīvā procesa likuma 112.[1] panta ceturto daļu nav izteikusi lūgumu skatīt lietu mutvārdu procesā un ņemot vērā, ka lietā esošie pierādījumi ir pietiekami, tiesa atbilstoši Administratīvā procesa likuma 112.[1] panta pirmajai un ceturtajai daļai lietu izskata rakstveida procesā.

Motīvu daļa

[6] Tiesa, izvērtējot visus lietas materiālus, atzīst, ka pieteikums nav pamatots.

[7] Tiesa lietā konstatē šādus faktiskos apstākļus.

[7.1] Rīgas pašvaldības policijas inspektori, pildot dienesta pienākumus, 2015. gada 20. februārī veica pārbaudi bārā „First Dacha" un konstatēja, ka klubs iesaistās pārtikas apritē (dzērienu kartē pārdošanai tiek piedāvāti pārtikas produkti), bet dienestā nav reģistrēts, un konstatēja arī virkni citu pārkāpumu, par ko sastādīts apskates protokols. Apskates laikā veiktas fotofiksācijas, tostarp nofotografēta klubā piedāvāto ēdienu un dzērienu karte. Par konstatētajiem pārkāpumiem uzsākta administratīvo pārkāpumu lietvedība. 2015. gada 20. augustā sastādīts administratīvā pārkāpuma protokols Nr. ZV183060 par to, ka pieteicēja naktsklubā „First Dacha" Andrejostas ielā 2, k-3, Rīgā 2015. gada 20. februārī plkst. 22.27 iesaistījusies pārtikas apritē bez reģistrēšanās dienestā *(lietas 70. – 71. lapa)*.

[7.2] Rīgas pašvaldības policijas inspektori, pildot dienesta pienākumus, 2015. gada 6. martā veica pārbaudi bārā „First Dacha" un konstatēja, ka klubs iesaistās pārtikas apritē (dzērienu kartē pārdošanai tiek piedāvāti pārtikas produkti), bet dienestā nav reģistrēts, kā arī konstatēja virkni citu pārkāpumu, par ko sastādīts apskates protokols. Apskates laikā veiktas fotofiksācijas, tostarp nofotografēta klubā piedāvāto ēdienu un dzērienu karte. Par konstatētajiem pārkāpumiem uzsākta administratīvo pārkāpumu lietvedība. 2015. gada 20. augustā sastādīts administratīvā pārkāpuma protokols Nr. ZV186598 par to, ka pieteicēja naktsklubā „First Dacha" Andrejostas ielā 2, k-3, Rīgā 2015. gada 6. martā plkst. 22.05 iesaistījusies pārtikas apritē bez reģistrēšanās dienestā *(lietas 22. – 23. lapa)*.

[7.3] Rīgas pašvaldības policija dienestam nosūtīja administratīvo pārkāpumu lietas, tostarp arī Rīgas pašvaldības policijas galvenā inspektora 2015. gada 20. augustā sastādītos administratīvā pārkāpuma protokolus Nr. ZV183060 un Nr. ZV186598, kas dienestā saņemti 2015. gada 25. augustā. Dienests sākotnējo lēmumu izdevis 2015. gada 7. septembrī.

[8] Pārsūdzētais lēmums pamatots ar Pārtikas aprites uzraudzības likuma 5. panta pirmo daļu un 27. panta piektās daļas otro punktu.

Pārtikas aprites uzraudzības likuma 5. panta pirmā daļa noteic, ka pārtikas uzņēmums iesaistās pārtikas apritē, ja tas ir atzīts vai reģistrēts. Savukārt minētā likuma trešā daļa noteic, ka pārtikas uzņēmums, kura atzīšana nav nepieciešama, var iesaistīties pārtikas apritē, ja tas reģistrēts Pārtikas un veterinārajā dienestā. Pēc pārtikas uzņēmuma pieprasījuma Pārtikas un veterinārais dienests izsniedz reģistrācijas apliecību.

Pārtikas aprites uzraudzības likuma 27. panta piektās daļas 2. punkts noteic, ka pārtikas uzņēmuma darbību aptur bez iepriekšēja brīdinājuma, ja darbība pārtikas apritē nav atzīta vai reģistrēta normatīvajos aktos noteiktajā kārtībā.

No minētajām tiesību normām redzams, ka pārtikas apritē uzņēmums var iesaistīties tikai tad, ja tas dienestā noteiktā kārtībā atzīts vai reģistrēts, pretējā gadījumā dienests bez brīdinājuma aptur uzņēmuma darbību.

Ņemot vērā lietā noskaidrotos faktiskos apstākļus, lietā ir strīds par to, vai dienests pamatoti apturējis pieteicējas darbību. Pieteicēja norāda gan uz materiālo tiesību normu pārkāpumiem, gan uz procesuāliem pārkāpumiem, kas pieteicējas prāt noveduši pie nepamatota lēmuma.

[9] Tā kā pieteicēja pieteikumā lielākoties ir norādījusi argumentus saistībā ar administratīvā pārkāpuma lietvedību, administratīvo sodu nepamatotību un procesuālajiem pārkāpumiem, atsaucoties uz Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksu, tiesa sākotnēji izvērtēs tos.

Pieteicēja nepamatoti jauc administratīvo pārkāpumu lietvedību, kas noris Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa noteiktajā kārtībā, un administratīvo procesu, kas noris Administratīvā procesa likumā noteiktajā kārtībā.

No lietas materiāliem secināms, ka pieteicējai saistībā ar klubā konstatētajiem pārkāpumiem ir ierosinātas gan administratīvo pārkāpumu lietas, gan pēc tam arī administratīvais process dienestā. Pieteicēja administratīvajā tiesā ir pārsūdzējusi dienesta administratīvo aktu, kas izdots administratīvās lietas ietvaros, savukārt lēmumi administratīvo pārkāpumu lietās ir pārsūdzami vispārējās jurisdikcijas tiesā, proti, katra lieta noris saskaņā ar citu tiesisko regulējumu, un administratīvajai tiesai un vispārējās jurisdikcijas tiesai jau no 2012. gada 1. jūlija ir normatīvajos aktos skaidri noteikta kompetence šo lietu izskatīšanā. Administratīvajās lietās atsaukšanās uz Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksu nav pareiza, jo šī tiesiskā regulējuma piemērošana nav pieļaujama. Tas nozīmē, ka tiesai izskatāmās lietas ietvaros nav pamata izvērtēt pieteicējas argumentus saistībā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa piemērošanu un lietvedības norisi administratīvo pārkāpumu lietās.

Dienests pamatoti norāda, ka pārsūdzētais lēmums ir administratīvais akts par pieteicējas darbības apturēšanu, kas nav atzīstams par administratīvo sodu Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa izpratnē.

Turklāt valsts un pašvaldības kontrolējošo iestāžu amatpersonu likumā noteiktā kārtībā konstatētie un dokumentāli fiksētie pārkāpumi, pildot savus dienesta pienākumus, var būt pamats vienlaicīgi ierosināt gan administratīvo pārkāpumu lietvedību, gan administratīvo lietu, proti, abu lietu pamatā var būt vieni un tie paši faktiskie apstākļi, kas konstatēti vienas pārbaudes ietvaros vienam komersantam.

[10] No sākotnējā un pārsūdzētā lēmuma redzams, ka administratīvā lieta dienestā ierosināta, pamatojoties uz administratīvo pārkāpumu lietu materiāliem, tostarp administratīvo pārkāpumu protokoliem, kas dienestā saņemti no Rīgas pašvaldības policijas.

No Pārtikas aprites uzraudzības likuma 27. panta piektās daļas neizriet, ka uzņēmuma darbības apturēšanas priekšnoteikums ir administratīvā pārkāpuma protokols vai spēkā stājies lēmums administratīvo pārkāpumu lietā, ar kuru uzņēmums būtu saukts pie administratīvās atbildības par pārkāpumiem pārtikas preču apritē. Tiesas vērtējumā ir pietiekami, ja kompetenta iestāde konstatē šādus faktus un tos dokumentāli fiksē. Līdz ar to būtiski lietā noskaidrot, kas, kā un uz kāda tiesiska pamata konstatējis, ka uzņēmuma darbība pārtikas apritē nav atzīta vai reģistrēta normatīvajos aktos noteiktajā kārtībā.

[11] Izskatāmajā lietā preču aprites pārkāpumus fiksējuši Rīgas pašvaldības policijas darbinieki, pildot savus dienesta pienākumus un veicot pārbaudes pieteicējas klubā, par ko uz vietas sastādīti divi apskates protokoli. Pēc tam pašvaldības policijas darbinieki papildus par fiksētajiem pārkāpumiem rakstveidā ziņojuši struktūrvienības priekšniekam, ierosinātas administratīvo pārkāpumu lietas un vēlāk sastādīti administratīvo pārkāpumu protokoli, kas pēc piekritības kopā ar visiem lietas materiālie nosūtīti izskatīšanai dienestam.

Tiesai nav šaubu, ka pašvaldības policijas darbinieki, pildot savus amata pienākumus saistībā ar pārbaudes veikšanu un apskates protokolu sastādīšanu rīkojušies atbilstoši likuma „Par policiju" 12. panta pirmās daļas 4. punktā un 19. panta sestajā daļā noteiktajai kompetencei.

Pašvaldības policijas pārbaudē atkārtoti fiksēts, ka klubā tiek piedāvāta pārtika un dzērieni, par ko liecina apmeklētājiem pieejamā ēdienkarte un dzērienu karte, kā arī pārbaudes laikā bārmeņa darbības, gatavojot dzērienu, un ieslēgts kases aparāts. Tiesas piekrīt dienestam, ka uzņēmuma rīcība, piedāvājot un realizējot pārtikas preces, ir atzīstama par darbību pārtikas apritē Pārtikas aprites uzraudzības likuma izpratnē. Lietā nav strīds, ka pieteicējas darbība pārtikas apritē nav atzīta vai reģistrēta dienestā.

Pieteicēja iebilst, ka nav noskaidrots, vai telpas, kurās notikušas pārbaudes, ir pieteicējas īpašumā, valdījumā vai lietojumā. Tiesas vērtējumā šādiem iebildumiem nav nozīmes, jo pieteicēja nav apstrīdējusi, ka klubs „First Dacha" ir pieteicējas struktūrvienība.

Ņemot vērā minēto, tiesa atzīst, ka administratīvās lietas ierosināšanai dienestā par uzņēmuma darbības apturēšanu bija pilnībā pietiekami ar klubā pārbaudes laikā sastādītajiem aktiem un veiktajām fotofiksācijām (administratīvā pārkāpumu protokolu esība nav obligāta). Turklāt dienests pārsūdzētajā lēmumā, kas ir galīgais administratīvais akts iestādē, un kurā dienests vēl var labot sākotnējā lēmumā pieļautās kļūdas un novērst trūkumus, atsaucas uz visiem lietā nozīmīgajiem apstākļiem, kas Rīgas pašvaldības policijas ietvaros dokumentāli fiksēti (ne tikai uz protokoliem un tajā fiksēto informāciju). Tiesa piekrīt dienestam, ka viņiem nav pamata apšaubīt amatpersonu, kas pilda savus dienesta pienākumus, tiesiski fiksētos faktus, un tam nav nozīmes, tie fiksēti administratīvā pārkāpuma protokolā vai kādā citā dokumentā, piemēram, apskates protokolā. Tam, vai protokolā fiksētie fakti par notikumu ir pietiekami, lai būtu pamats tos atzīt par pārkāpumu un kvalificēt pēc konkrēta Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa panta, šajā lietā nav nozīmes.

Par pārtikas apriti bez reģistrēšanās dienestā pārliecinājies arī dienesta inspektors, veicot pārbaudi klubā 2015. gada 17. septembrī, kā arī līdz pārsūdzētā lēmuma pieņemšanai dienestā saņemta informācija un dokumenti no Rīgas pašvaldības policijas darbiniekiem par identiskiem pārkāpumiem klubā 26. un 27. septembrī.

Rezumējot minēto, tiesa atzīst, ka lietā noskaidrots, ka pieteicēja veikusi pārtikas apriti klubā „First Dacha" bez reģistrēšanās dienestā, kas sākotnēji fiksēts jau 2015. gada 20. februārī, un vēlāk arī pēc sākotnējā lēmuma pat 17., 26. un 27. septembrī.

[12] Pieteicēja, atsaucoties uz Administratīvā procesa likuma 65. panta trešo daļu, norāda, ka dienests nav ievērojis lietderības apsvērumus.

Tiesas ieskatā pieteicēja, izdarot šādus apsvērumus, kļūdījusies ar piemērojamo tiesību normu. Uz izskatāmo gadījumu attiecināms Administratīvā procesa likuma 65. panta pirmās daļas tiesiskas regulējums, kas noteic, ja piemērojamā tiesību normā noteikts, ka izdodams konkrēta satura administratīvais akts (obligātais administratīvais akts), iestāde izdod šādu administratīvo aktu.

No Pārtikas aprites uzraudzības likuma 27. panta piektās daļas 2. punkta izriet, ka pie noteiktiem apstākļiem, konkrēti, uzņēmums darbojas pārtikas apritē bez atzīšanas vai reģistrēšanas dienestā, dienests aptur uzņēmuma darbību bez iepriekšēja brīdinājuma. Proti, likumdevējs ir paredzējis dienestam izdot konkrēta satura administratīvo aktu, proti, obligāto administratīvo aktu, tādējādi lietderības apsvērumi nav jāizdara, jo dienestam nav rīcības brīvības ne attiecībā uz to, vai administratīvo aktu izdot vai neizdot, ne attiecībā uz to, kāds būs tā saturs. Tādējādi pārkāpumi Administratīvā procesa likuma 66. panta nepiemērošanā nav konstatējami. Tiesa nepiekrīt pieteicējai, ka pārsūdzētais lēmums nav pamatots. Arī Administratīvā procesa likuma 67. panta pirmās daļas 6. punkta prasības ievērojamas kopsakarā ar 65. pantā noteiktajiem apsvērumiem administratīvā akta izdošanā. Kā jau tiesa norādīja iepriekš, dienests izdevis obligāto administratīvo aktu, kā to noteic Administratīvā procesa likuma 65. panta pirmā daļa.

[13] Ņemot vērā spriedumā izvērtētos tiesiskos un faktiskos apstākļus, tiesa atzīst, ka pārsūdzētais lēmums ir tiesisks un pamatots, proti, dienests pamatoti apturējis pieteicējas darbību, konstatējot, ka tā ir iesaistījusies pārtikas apritē bez reģistrācijas dienestā, līdz ar to pieteikums ir nepamatots un noraidāms.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 246. – 251. pantu un 289. – 291. pantu, tiesa

nosprieda

noraidīt SIA „CLUB FIRST" pieteikumu par Pārtikas un veterinārā dienesta 2015. gada 8. oktobra lēmuma Nr. 1.1-14.1/2498 atcelšanu.

Spriedumu var pārsūdzēt Administratīvajā apgabaltiesā viena mēneša laikā no tā sastādīšanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Administratīvās rajona tiesas Rīgas tiesu namā.

Tiesnese I. Putra